

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 22 февруари 2018 г. Съдът (осми състав) приема, че жалбата е недопустима.

Жалба, подадена на 10 декември 2017 г. от BMB sp. z o.o. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 3 октомври 2017 г. по дело T-695/15 — BMB sp. z o.o./EUIPO

(Дело C-693/17 P)

(2018/C 142/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BMB sp. z o.o. (представител: K. Czubkowski, radca prawnu)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Ferrero SpA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд (първи състав) от 3 септември 2017 г. по дело T-695/15, връчено на жалбоподателя на 11 октомври 2017 г., и
- да отмени решението на трети апелативен състав на EUIPO от 8 септември 2015 г. по преписка R 1150/2012-3.

При условията на евентуалност, ако етапът на производството не позволява на Съда да постанови окончателно решение по делото, жалбоподателят моли Съда да отмени решението на Общия съд и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.

В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник жалбоподателят също така моли Съда:

- да осъди Ferrero SpA и EUIPO да заплатят съдебните разноски по настоящото производство по обжалване,
- да осъди Ferrero SpA и EUIPO да заплатят съдебните разноски, направени от жалбоподателя в производството пред Общия съд, и
- да осъди Ferrero SpA да заплати разноските по производството пред EUIPO във връзка със спорното решение.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания за обжалване.

Първо основание: нарушение на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността ⁽¹⁾ в резултат от неправилно прилагане на правото и явна грешка в преценката:

- i. че графичното изображение на по-ранната марка е включено в спорния промишлен дизайн;
- ii. че по-ранната марка и спорният промишлен дизайн са много сходни и
- iii. че апелативният състав правилно е постановил, че има вероятност от объркване между по-ранната марка и спорния промишлен дизайн.

Второ основание: нарушение на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността във връзка с общите принципи на добра администрация и защита на оправданите правни очаквания в резултат от неправилно прилагане на правото и явна грешка в преценката, че позоваването от страна на апелативния състав на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽²⁾ в точка 33 от решението му е просто техническа грешка, която не е оказала решаващо въздействие върху изхода на спора, и че при преценката на вероятността от объркване не е необходимо да се взема предвид националната съдебна практика относно международната регистрация.

⁽¹⁾ ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 24 октомври 2017 г. от Васил Монеv Вълков срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 27 септември 2017 г. по дело T-558/17, Вълков/Европейски съд по правата на човека, Върховен съд на Република България

(Дело C-701/17 P)

(2018/C 142/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Васил Монеv Вълков (представител: К. Младенова, адвокат)

Други страни в производството: Европейски съд по правата на човека, Върховен съд на Република България

С определение от 22 февруари 2018 г. Съдът (десети състав) обяви жалбата за недопустима.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 3 януари 2018 г. — Modesto Jardón Lama/Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(Дело C-7/18)

(2018/C 142/29)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Modesto Jardón Lama

Отговорник: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 48 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда като условие за допускане на предсрочно пенсиониране размерът на полагаемата пенсия да надвишава минималната пенсия, на която заинтересованото лице би имало право съгласно посоченото национално законодателство, като тази „полагаема пенсия“ се разбира като действителната пенсия, изплащана само от компетентната държава членка (в случая Испания), без да се взема предвид действителният размер на пенсията, която това лице може да получава като обезщетение от същия вид, изплащано от една или повече други държави членки?